Četvrtak, 20.01.2011.g.

Danas sam pročitao jednu knjižicu pod nazivom "DEVETNICA ZA DUŠE U ČISTILIŠTU". Najpr ije sam mislio da se radi o nekom molitveniku ali kada sam počeo čitati, pročitao sam tih 100-tinjak stranica u jedno dahu. Jer, osim prelijepih molitvi ima i puno svjedočenja o životu poslije smrti. No, ono što me natjeralo u razmišljanje
je jedna rečenica čiji potpuniji sadržaj stoji u svim molitvenicima i predstavlja jednu od osnova naše vjere.

"Četiri posljednje stvari su: SMRT, SUD, PAKAO I NEBESKO KRALJEVSTVO."

Tako piše. I tako je. A zašto sam se zamislio nad tim? Pa zato jer to tako na papiru rijetko vidim. I o tome nigdje baš ni ne čujem. Mi vjernici o tome rijetko međusobno pričamo.

Ajde za SMRT više ili manje, s time da je se mnogi od nas boje. PO MENI, ČIM SE PREVIŠE BOJIMO
SMRTI
IMAMO
PUNO
NEISPOVIJEĐENIH
GRIJEHA
I
MANJAK
VJERE. Smrt je svakodnevno prisutna u svim vijestima, ljudi oko nas umiru, idemo im na sprovode, neki naši najmiliji su umrli… Da, smrt je već dio naših života. A pogotovo su o njoj razmišljali ljudi oko nas koji su bili ili jesu teško bolesni i oni koji su već u poodmaklim godinama.

I o NEBESKOM KRALJEVSTVU volimo pričati. Ono nam je nekako bliže. Možda zato jer je to nešto lijepo što nam je Gospodin obećao i gdje bi trebali doći ako ćemo biti dobri vjernici. Jasno,

takvi kakvi smo, oholi i licemjerni, svi mi mislimo da ćemo nekako doći u to Božje kraljevstvo.
VEĆ
ĆEMO
SE
NEKAKO
SNAĆI.

No, ono o čemu malo ili skoro ništa ne pričamo a vjerojatno ne volimo ni slušati ni čitati su **SUD I PAKAO.**

SUD predstavlja naš dolazak, naše duše, pred Gospodina koji će otvoriti KNJIGU ŽIVOTA, naš u stranicu,
i koji će nam predočiti koji nam se grijesi stavljaju na teret, za koje još nismo zadovoljili vremenskom kaznom. I prema
SVOJEM
MILOSRĐU
I
BOŽANSKOJ
PRAVDI
ODREDIT
ĆE
NAM
DALJNJI
PUT.
RAJ
ILI
ČISTILIŠTE
ILI
PAKAO.
To je posebni sud, naš sud, jer ćemo njemu prisustvovati samo mi. Opći sud bit će na kraju svijeta kada ćemo svi pred lice Božje.

I neće to biti sud sa odvjetnicima, žalbama i sl. I neće trajati godinama. Govorit će samo Gospodin. I sve će brzo biti gotovo. BOŽE BUDI TADA MILOSRDAN!

DALI SI OVO MOŽETE ZAMISLITI? DALI STE IKADA O TOME RAZMIŠLJALI? I NA KRAJU, DA

LI
U
TO
BEZPOGOVORNO
VJERUJETE?
Ako
nemate
čvrstu
vjeru
teško vam je u sve to povjerovati. O, bit će nam teško tada!
Jer i onima koji su vjerovali, koji
su svakodnevno išli u crkve,
nije bilo lako i neće biti lako na tom sudu.

A pitate se pa i zašto bi trebali o tom SUDU i puno razmišljati? Vjerujete i mislite da živite dobro i pošteno, da nemate velikih grijeha
i
da nemate puno grijeha.
A
ZNAM
DA
I
MNOGI
OD
VAS
U
PODSVJESTI
MISLITE
DA
ĆE
NA
TOM
SUDU
BITI
LAKO.
KAKO
ZA
KOGA.
ZA
MNOGE
OD
NAS
NE,
A

UKLJUČUJEM
TU
I
SEBE,
BAR
SA
DOSADAŠNJIM
DIJELOM
ŽIVOTA.

Kako sam zadnjih nekoliko godina rastao u vjeri, prolazio životne kušnje, doživio istinsko obraćenje, tako sam postao svjestan toga KOLIKO MI ZAPRAVO MALO ZNAMO ŠTO NAS Č EKA
POSLIJE
NAŠE
SMRTI.
I,
što
je najgore, nismo svjesni da život poslije smrti određuje NAŠ
ŽIVOT
I
NAŠE
PONAŠANJE
OVDJE
NA
ZEMLJI.
I dok pogledam oko sebe vidim strašno puno grijeha, oholosti, licemjerja, neopraštanja, srditosti i lijenosti, neumjerenosti, itd., itd.
I dok se prisjećam svojeg dosadašnjeg života svega je toga bilo u "izobilju".

PA KAKO ĆU ONDA JA DOĆI NA TAJ SUD PRED GOSPODINA? Pa bolje je da i ne dolazim. Ali nema da ne dođeš. NEMA. Svi mi, htjeli ili ne htjeli, doći ćemo na svoj sud pred Gospodina. I kada sam to počeo shvaćati, počelo me sve više brinuti kako živim i kako se ponašam ovdje u ovom svojem zemaljskom životu. I iz dana u dan sve više prepoznajem svoje grijehe iz prošlosti i iz dana u dan sve više prepoznajem grijehe i ponašanja koja sam prije činio a sada ih ne želim. Lako si mogu zamisliti sliku vatre, plamenih jezika, tame i dr. što me čeka ako,
DAJ
BOŽE,
dođem u čistilište. Ali, ne mogu zamisliti jačinu tih muka. Sve duše iz čistilišta koje su se javile nekome od živih tvrde da se te muke ne mogu dočarati našim poimanjem muka ovdje na zemlji.

I opet pitanje da kako nas onda Bog voli ako nas tako muči. Jednostavno. Ako hoćemo vječno biti s njim i pred njim moramo biti pročišćeni od grijeha koje smo sami napravili i tako Njega uvrijedili. Samo tako čisti možemo pred Njega koji je čisto Savršenstvo. I TO NAM JE SVIMA T
EŠKO SAMO
TAKO
SHVATITI.
Ali, sve duše svjedoče da one sve to s radošću podnose.
NAMA
OVDJE
NA
ZEMLJI
TO
NAM JE
VEĆINOM
TEŠKO
SHVATITI
JER
RAZMIŠLJAMO
LJUDSKI
I
SVJETOVNO.

Moja vjera je sve čvršća i sve čvršće i sve potpunije u to vjerujem. I jako sam sretan što sve duše, koje je Gospodin pustio iz čistilišta da se jave nekima ovdje na zemlji, svjedoče da svi mi ovdje na zemlji MOŽEMO
SAMI
SEBE
SPASITI
SVIH
TIH
MUKA
ČINEĆI
DOBRA
DJELA,
ČINEĆI
POKORE,
DAJUĆI
MILOSTINJU,
POMAŽUĆI
DRUGIMA
U
POTREBI,
PRISUSTVUJUĆI
MISAMA

I
POZORNO
IH
PRATEĆI, ITD.

ZNAČI, SVATKO SE OD NAS MOŽE POTRUDITI DA SE SAM SPASI. Pa onda, što bi mi htjeli više. Sva ona naša ljutnja na Gospodina koji nas voli a muči nas u čistilištu, "pada u vodu". Pa evo, svima je dao život u kojem možemo zaslužiti
KRALJEVSTVO
NEBESKO. Pa tko voli neka izvoli.

A što smo s PAKLOM? O njemu nema tako puno svjedočenja. Iz njega se ne izlazi. A da li smo ikada o njemu razmišljali? Kako izgleda i što se tamo događa? Osim da je dolje velika vatra i plameni jezici. Iskreno govoreći, ja o PAKLU
i nisam baš razmišljao. I znam da tako nisu i mnogi drugi, a kamoli oni koji su daleko od vjere i Gospodina. I još si nisam baš "raščistio u glavi" kada to čovjek sigurno ide u
PAKAO.
Temeljem čega ga Gospodin osudi na
PAKLENE
MUKE.

Razmišljajući tako o svojem životu vidio sam da ima dosta grijeha za koje ne znam kako će Gospodin na njih reagirati. Bez obzira što se nadam da sam ih sve ispovjedio. Da li sam ih sve ispovjedio i da li sam se svih sjetio? NISAM SIGURAN.

A jedan od najvećih uspjeha zla u ovom svijetu je to što je uspjelo uvjeriti mnoge ljude da ZLO I
PAKAO
NE
POSTOJE.
Ili da je to toliko imaginarno da o tome ne treba razmišljati, razgovarati, o tome se interesirati.
Čak i to da
SU
ČISTILIŠTE
I
ČISTILIŠNE
MUKE
LAKE
I

DA
KRATKO
TRAJU.
A zamislite kojeg li uspjeha u tome što protestanti niti ne vjeruju da čistilište postoji.
STRAŠNO.

Sve ovo me tjera da si razjasnim te stvari, da jačam svoju vjeru kroz molitve, kroz pomaganje drugima, kroz to da čim manje griješi i da mrzim svoje i tuđe grijehe, da prepoznajem zlo i njegovo djelovanje, kako bi pokušao da pred Gospodina, NA SVOJ POSEBNI SUD, dođem s čim manjim teretom. A usput, vidim da mi to i ovdje na zemlji pomaže da mi je život sve bolji i kvalitetniji. Nema straha, napetosti, srditosti. Ne jurim za materijalnim stvarima nego živim život iz trenutka u trenutak, iz sata u sat, iz dana u dan.

I, IMAM NEKI BLAGI OSJEĆAJ DA ĆU TAKVIM NAČINOM ŽIVOTA DOĆI PRED GOSPODIN
A BEZ IKA
KVOG
STRAHA,
JER
ĆU
NEKE
STVARI
POPRAVITI
I
OKAJATI
OVDJE
ZA
VRIJEME
MOJEG
ZEMALJSKOG
ŽIVOTA,
A
ONE
KOJE
NEĆU,
ZA
NJIH
ĆU
SE
SPREMITI
DA
IH
OKAJEM

I
ZADOVOLJIM
ONOM
KAZNOM
KOJU
ĆE
MI
GOSPODIN
DATI
U
ONOM
DRUGOM
ŽIVOTU.

TO JE U MENE POLAKO DOŠAO ONAJ GOSPODNJI MIR KOJEGA JE OSTAVIO SVOJIM APOSTOLIMA.

No, daleko sam ja još od onoga kakav bi trebao biti. A i zlo me stalno "bocka". Zato se sve češće prisjetim one rečenice iz Obiteljskog molitvenika koji mi je na stolu.

"POSLJEDNJE ČOVJEKOVE STVARI

Smrt, sud, nebesko blaženstvo za dobre, a pakao za zle.

"U svim svojim djelima spomeni se posljednjih stvari, pa nećeš nikada sagriješiti. (Crkv 7,40)"

Prisjetite se i vi, da nam svima jednom ne bude kasno.

BOŽE, GOSPODINE NAŠ, BUDI MILOSRDAN NA NAŠEM POSLJEDNJEM SUDU. BLAGOS
LOVLJEN
BIO
U
VIJEKE.